בס"ד

משקל בשמיים

דעת תורה · גדולי ישראל · יום הבחירות

שיעורו של הרב אלון עטיה שליט"א

יום שלישי, ט"ז בחשוון תשפ"ז · 27.10.2026 · בית הכנסת מוסאיוף

הסודות להצלחה שלך

yoursuccesstoolbox.com

תומלל אוטומטית ועלול להכיל טעויות

תוכן העניינים

כל שיש בו יראת שמים – דבריו נשמעים 3

פגישה עם הגאון רבי בנימין גמליאלי 4

עשרות מיליונים כדי לסכסך 4

קרב גדול על התורה 5

רב שיש לו משקל בשמיים 5

בין שני ארונות קודש 5

מעשה ברבי יעקב עדס 6

החלטות על חיי אדם 7

ממתי הביטחון שלנו "על חרבך תחיה"? 7

שמונה אנשים מול גיבורים על פילים 8

הסתרת פניך הייתי נבהל 9

"אני אתנקם בו" 9

דמעותיו של מרן למעלה 10

המסך יורד 10

השלט שעל האוטובוס 10

"אותנו לימדו לחשוב" 11

שמונה מאות פעם מסכת שבת 12

האברך ששאל את מרן 12

"הרבה יותר ממה שנדמה לך" 13

"נראה לי" 14

לב רך שמרגיש כל יהודי 14

הכשרות בעיר הגדולה 15

עמון ומואב מתאחדים 15

"אין פה שום דבר פוליטי – יש פה מלחמה" 16

לנצח את הקולות שבינינו 17

"תשים הכול" 17

דברי החזון איש 18

"מה כתב הרב עובדיה? בוא נראה" 18

רבי יהודה עדס יוצא מביתו 19

עשרה צדיקים בתענית 20

ניסים בקבר הרב אסולין 20

מלחמה גדולה בשמיים 21

"רק לכבוד השם" 21

"לא אשחית בעבור העשרה" 22

"מחילה, כבוד הרב, דיברתי עליך" 23

"תפסיק את כל החשבונות" 24

נשמת כל חי 24

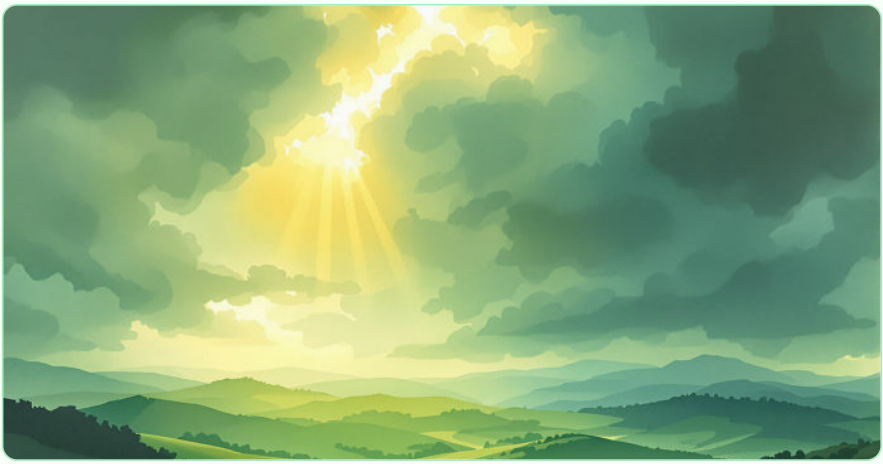
משפטים מתוך השיעור 25

בס"ד

משקל בשמיים

שימו לב: החוברת נכתבה מתוך תמלול השיעור – תומלל אוטומטית ועלול להכיל טעויות. הדברים נערכו ללשון כתובה בנאמנות לדברי הרב; הפסוקים ומאמרי חז"ל הובאו מתוך ספריא. השיעור נמסר בבית הכנסת מוסאיוף ביום הבחירות לכנסת, יום שלישי ט"ז בחשוון תשפ"ז.

כל שיש בו יראת שמים – דבריו נשמעים

וְאָמַר רַבִּי חֶלְבּוֹ, אָמַר רַב הוּנָא: כָּל אָדָם שֶׁיֵּשׁ בּוֹ יִרְאַת שָׁמַיִם — דְּבָרָיו נִשְׁמָעִין, שֶׁנֶּאֱמַר: "סוֹף דָּבָר הַכֹּל נִשְׁמָע אֶת הָאֱלֹהִים יְרָא וְגוֹ'".

ברכות ו ע"ב

כל שיש בו יראת שמים – דבריו נשמעים. ריגש אותי **רבי שמעון**.

פגישה עם הגאון רבי בנימין גמליאלי

אני אספר לכם: סיימתי שיעור בגילה. השיעור היה באחת עשרה, ונמשך עד שתים עשרה ורבע בערך. קיבלתי אחרי זה טלפון מהגאון **הרב בנימין גמליאלי**, תלמידו של **רבי בן ציון אבא שאול**, ממשיך דרכו בעיון הספרדי. הוא התקשר לשאול אם הגעתי, כי קבענו פגישה. התנצלתי שהשיעור התארך ואני בדרך. אמר: לא, כי גם אני מתעכב. הוא צדיק כזה – התקשר כמה דקות קודם.

נפגשנו, דיברנו עד קרוב לאחת ורבע, ואז ירדנו למנחה. הוא אמר לי: אני אגלה לך משהו. פה, במקום שאתה יושב עכשיו – זה במשרד שלו, בישיבה, היום – לפני איזה שלוש שעות, שעתיים, אמר לי תלמיד שלו, בן של מולטי־מיליארדר מאזור המרכז: בוא אני אספר לך, הרב.

עשרות מיליונים כדי לסכסך

עשרות מיליוני דולרים משולמים לגורמים בחברה הדתית והחרדית, שיכניסו סכסוכים בתוך כל החברה – שאחד ישנא את השני. פשקווילים, מודעות, טלפונים, תקשורת – נותנים להם, הוא אומר, עשרות מיליונים. הוא אומר: אתה רוצה, אני אתן לך שמות. הם עוברים דרך אבא שלו – אבא שלו לא קשור לתורה – והם משלמים בלי סוף כסף, צ'קים מכל מיני חברות בלב תל אביב.

הוא אומר: זה לא נחשב בעיניהם כלום, יש להם מיליארדים על מיליארדים. הם מוציאים מאה, מאתיים מיליון שקל. באים לבן אדם: אתה, יש לך מיקרופון, אתה ברדיו חרדי; אתה, יש לך טור שאתה כותב באיזה עיתון – קח מיליון שקל, תכתוב שהרב פלוני אומר לא להצביע, או לפחות "שב ואל תעשה עדיף". אדם מסכן, יש לו קשיים כלכליים, חובות של מאה, מאתיים אלף שקל – אתה נותן

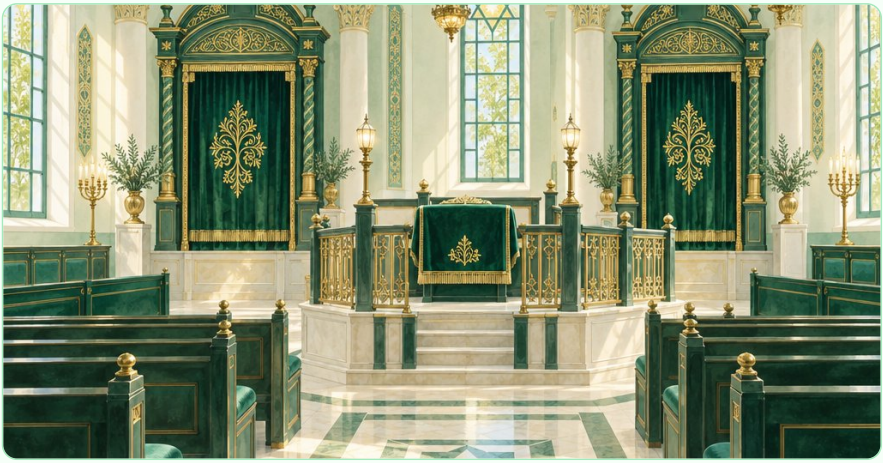
לו מיליון שקל, והוא אומר: תבוא, אני אכתוב מה שאתה רוצה. מסכנים, והם נופלים בזה.

עכשיו אני אומר לכם: זה לפני שעתיים הוא סיפר לי, בכלל לא ידעתי את זה. הוא אומר לי: אתה לא יודע איזה קרב אימתני יש עכשיו.

קרב גדול על התורה

יש קרב גדול מאוד על התורה. ומה שאנחנו רואים פה למטה – זה בבואה של מה שקורה למעלה.

רב שיש לו משקל בשמיים

בין שני ארונות קודש

בא **חכם שמעון** ואומר: רבותיי, תצביעו. יבוא אדם ויגיד: אם אתה אומר לנו להצביע, כנראה קיבלת טובת הנאה. הנה, הקדוש ברוך הוא יודע – אני בבית כנסת, בתוך עשרה מישראל, בין שני ארונות קודש – תודה לאל, אם הייתי

מקבל פעם טובת הנאה, לא הייתי מדבר. למה? אני נוגע בדבר. אני לא קיבלתי מעולם כלום, תודה לאל, שבח לבורא עולם. ואני מדבר איתכם רק לכבוד הקדוש ברוך הוא.

אין שום מציאות שאתה תסגור חשבונות: "אני לא אצביע, כי נראה לי משהו".

מעשה ברבי יעקב עדס

פעם באתי ל**רבי יעקב עדס** – זכיתי לקחת אותו, לפני עשרים שנה ויותר, ברכב כל יום לפחות פעם אחת. אמרתי לו שיש משהו רציני שנודע לי, וסיפרתי לו. אמר לי: תגיד לבן אדם הזה שהוא בהחלטה גורלית. אמרתי לו: אמרתי לו להתייעץ עם הרב שלו. אמר לי: מי הרב שלו? אמרתי לו – הוא כבר לא בין החיים הרב הזה, אבל הוא היה רב חילא וגברא, אני אומר לכם, אדם רציני מאוד.

אמר לי **רבי יעקב עדס** בהאי לישנא: לא כל אדם, אפילו תלמיד חכם ואפילו בעל שיעור קומה, יכול לקבל הכרעות גורליות שתלויות בחילול השם, בקידוש השם ובגורל עם ישראל. צריך רק רב שיש לו משקל בשמיים.

אמרתי לו: מי? העזתי פניי. אמר לי: פלוני. שלח אותי לאיזה רב מהמרכז – לא מוכר לי בכלל, לא ידעתי מי זה, עד אותו רגע לא שמעתי את השם שלו. אמר: מה שזה אומר למטה – אומרים למעלה. לזה יש משקל בשמיים להפוך הכול. תלך אליו, תגיד לו שאני שלחתי אותך.

הלכתי אליו. אמרתי לו: תדע, הרב אמר, זו החלטה גורלית. לא כל אחד שייקרא רב יכול להביע דעה, לא כל אחד יכול להגיד מה. צריך שיהיה לך משקל בשמיים. אם הוא מכיר אותו שם, בהתוועדויות בשמיים, בעליית נשמה – אז הוא מכיר. אנחנו לא מכירים את הדברים האלו.

החלטות על חיי אדם

יש החלטות שלא מסורות לבית דין של עשרים ושלושה – רק לבית הדין הגדול, שבעים ואחד, שיושבים בלשכת הגזית בירושלים. אנחנו לא מבינים מה זו החלטה על חיי אדם.

היינו נכנסים ל**רבנו עובדיה** עם שאלות מאנשים מהקהילה ומחוצה לה. ניתוח ראש לילד – כן או לא? מה אומרים הרופאים? אם יעשה את הניתוח – ימות; אם לא יעשה את הניתוח – ימות. הרב אומר: יעשה, ויצליח. חי עד היום! חי עד היום.

מי יכול לקבל החלטה על ניתוח ראש? מי יכול לקבל החלטה על בן אדם – ייכנס או לא ייכנס לפשיטה, שיש שם מחבל? רק אנשים שעסוקים – זקני הדור, שעסוקים בדיני נפשות – אליהם אנחנו הולכים.

ממתי הביטחון שלנו "על חרבך תחיה"?

כל החלטה שיש בחיים – אתה רץ לגדולי התורה. פתאום אתה נהיה מבין, פתאום אתה אומר: לא, נראה לי צריכים לתת יותר ביטחון.

ממתי הביטחון שלנו זה של עשו?

> **וְעַל־חַרְבְּךָ תִחְיֶה ...**
>
> בראשית כז, מ

ממתי? איפה נהיה הדבר הזה? למה השקפת התורה שלנו זזה מהאמת? למה אנחנו לא מוכנים לקבל מה שאומרים חכמי ישראל?

שמונה אנשים מול גיבורים על פילים

משפחה – שמונה אנשים – ניצחו בריונים יוונים, שכל היום בחדר כושר. איך יכול להיות? – לא, זה **יהודה המכבי**. נו, יהודה המכבי, מה אתה מדמיין, זה בריון? אברך כולל! מה הוא היה? ולא היה שם גם **אלעזר**? חזק וברוך אלעזר, מה היה? מה היה – שהקדוש ברוך הוא רוצה שמונה אנשים, דלפונים, ינצחו גיבורים על פילים.

כשהקדוש ברוך הוא רוצה – אז תהיה לך מערכת "רואה–יורה" במיליארד דולר. כשאני דיברתי עם אנשים שבאו לשיעור שלי – לא שומרי תורה ומצוות, בכל מיני מקומות בארץ – אמר לי אחד: הרב, אני הייתי על המערכת הזאת. זבוב, לא ציפור – זבוב מגיע לשם, מתריעה; ציפור – יורים. הוא אומר: מה קרה לנו? אני כבר לא בשירות, אבל מה קרה? ספר לי.

> **בִּרְצוֹת ה' דַּרְכֵי־אִישׁ גַּם־אוֹיְבָיו יַשְׁלִם אִתּוֹ**
>
> משלי טז, ז

הסתרת פניך הייתי נבהל

כשהקדוש ברוך הוא לא רוצה – מסתיר פניו, בר מינן. ועל זה אמר **דוד המלך**:

> **... הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל**
>
> תהלים ל, ח

דוד לא מפחד – לא ממלחמות, לא משמדות, לא מכלום. מהסתר פנים של השם הוא מפחד. אז כל הזמן השם מנהל הכול, אבל יש השתדלות. קח – יש לך אפשרות לקבוע מה יהיה ארבע שנים קדימה בדרך הטבע. תעשה.

"אני אתנקם בו"

"לא, יש לי חשבונות, ההוא לא עזר לבן שלי, אני אתנקם בו". בכלל לא התנקמת בו! כי אם השם יחליט שהוא יהיה למעלה – הוא יהיה למעלה גם עוד חמשת אלפים שנה.

> **"וְהַמְתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ" – אָמַר רַב חָנָן בַּר רָבָא אָמַר רַב: אֲפִילּוּ רֵישׁ גָּרְגּוּתָא, מִשְׁמַיָּא מוֹקְמִי לֵיהּ.**
>
> בבא בתרא צא ע"ב

אפילו מי שמכסה את הבורות של הביוב – זה גם מינוי, השם יחליט. לא התנקמת בו כלום. במי התנקמת? בכל התורה.

שיבואו מחר, ובכל פינה יהיה, חס ושלום, ממכר בשר דבר אחר – הם אומרים בריש גלי: חזיר בכל חנות. אין יותר דבר כזה "הפרדת הדת מהמדינה", שאתם עושים מה שאתם רוצים – "אנחנו נקבע לכם: יש שבת עם תחבורה ציבורית". אתה יכול לקחת אחריות על זה? אתה יכול לקחת אחריות על כל מה שיהיה פה, על כל הרוחניות שתלך לאבדון?

דמעותיו של מרן למעלה

מי יודע כמה דמעות שופך למעלה **מרן רבנו עובדיה** לפני כיסא הכבוד. הוא מתחנן עלינו. אלמלא תפילת המתים על החיים – אין לנו סיכוי בכלל. על מה הוא מתפלל? הוא עשה את שלו. הוא יושב בגן עדן העליון, מוקף בתורה, מה שהוא עשה כל ימי חייו – אבל הוא יודע. ואנחנו צריכים לזכור את זה. לא יודע אם היום בערב או מחר בבוקר יתפרסמו התוצאות – אתה תדע איפה היית.

המסך יורד

השלט שעל האוטובוס

אמר לי פעם **רבי יעקב עדס** – חנינו באיזה מקום, לא משנה איך הגענו למה שהגענו – היה שם אוטובוס עומד על המדרכה, ואני עומד אחריו, מחנה את הרכב. היה שם שלט: "המסך יורד". כלום, פרסומת של משהו, לא יודע של מה, סתם כתוב "המסך יורד". החניתי את הרכב, הרב מרים את העיניים, מוריד. הוא אומר לי: אתה רואה? תדע לך – יגיע הרגע שהמסך יורד.

ואז אנחנו נראה: בנקים זה שטויות, וכסף זה הבל, והתאוות לא שוות כלום. השאלה היא איפה השם ימצא את אותו אדם באותו רגע. היית בצד הנכון או בצד הלא נכון? המסך ירד – נגמר הסיפור.

משיח צדקנו הגיע. אתה לא יכול להגיד לו: שנייה, חכה שנייה, אני רוצה לראות מה נגמר עם הליגה. איזו ליגה? תתקדם, חביבי, זהו, נגמר הסיפור – תחיית המתים. מי יקום בתחיית המתים? מי שהלך בדרך השם.

> **צַדִּיקִים יִירְשׁוּ־אָרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לָעַד עָלֶיהָ**
>
> תהלים לז, כט

"אותנו לימדו לחשוב"

אנשים טועים, מסכנים – שומעים חדשות ושומעים פוליטיקה. ואתה בא לאדם – אני באתי לאדם שסיים את כל הש"ס – אמרתי לו: תעשה למען התורה. הוא אומר: אנחנו לא מהחוג שלכם, אותנו לימדו לחשוב, לא להיות העדר שהולך אחרי התורה ככה. תחשוב: מתאים – תיקח; לא מתאים – אולי דעה של אריסטו יותר טובה.

איך אתה אומר את זה? זה אפילו לא במשקל, זה אפילו לא במאזניים. שים את כל החוכמות שבעולם כנגד פסיק של תורה – מכריע את הכול, זה לא מתחיל בכלל.

כמה אנשים טועים – אין להם השקפה של תורה. כי הוא יודע מילה וחצי בתורה, אז הוא נהיה גבר בגוברין, והוא יחליט מה יש ומה אין.

שמונה מאות פעם מסכת שבת

האברך ששאל את מרן

סיפר לי יהודי: היה בכולל – **חכם שלום כהן** היה שם, זכותו תגן עלינו, אמן – ולמדו שם הלכות שבת. הגיע **מרן רבנו עובדיה**, הזמינו אותו לשם, והרב נתן שיעור בהלכות שבת, כי זה מה שהם רצו – איזה נושא אתם לומדים? – נתן הרב שיעור.

והיה שם אברך, וכל שנייה שאל: אפשר לשאול? כן, הרב אמר, שאלו כל מה שאתם רוצים. והוא שאל את הרב עוד פעם ועוד פעם, והרב הביא לו עוד ראיות ועוד, וכל ראיה מגובה בין חמישה עשר לשלושים פוסקים. ואז, כשהרב ראה שהוא לא רוצה לקבל, הוא גם לא רוצה לשמוע – תוך כדי שהרב מדבר צריכים להשתיק אותו, שלא ייכנס לרב בדברים – הרב חייך אליו ואמר לו: בני, כמה פעמים למדת מסכת שבת? אמר: למדתי אותה חמש פעמים בעיון.

אמר לו הרב: אני אומר לך משהו – זה לא מוקלט, זה רק אנחנו פה, בני תורה, אז אני מרשה לעצמי – האמן לי, למדתי מסכת שבת שמונה מאות פעם בעיון. שמונה מאות פעם! לא אמרתי לך את הפסק עד שלא עברתי על המסכת שמונה מאות פעם. האמן לי שזו ההלכה.

הרב היה אז כבן שישים-שישים וחמש. ועד סוף ימיו הוא עוד למד. הרב לא התבטל, הוא לא הלך לנופש חרדי – נופש רגיל ודאי שלא, אבל גם לא חרדי. הוא לא הלך לראות את האלפים, את הרב לא עניין לעשות בנג'י. ושם למד.

אתה רואה אברך, למד מסכת שבת חמש פעמים בעיון – חזק וברוך, זה בסדר גמור, הלוואי עליי פעם אחת – והוא רואה את עצמו שווה בין שווים לדבר עם גדול הדור. לרב יש ענווה – תשאל, אם אתה רוצה לשמוע. אבל אם אתה מרגיש "רגע, גם לי יש דעה" – אנחנו מסתבכים. שמונה מאות פעם!

"הרבה יותר ממה שנדמה לך"

היה יהודי ששאל את **הרב אלישיב**: אפשר לשאול שאלה? אמר לו: אתה יכול לשאול אותי מה שאתה רוצה – כי במצב הרפואי שהיה לרב אלישיב, הוא השתדל עבורו. מישהו אמר לו: זה לא יפה, דוחק את הרב לפינה. אמר לו: ששש. אמרתי מילה, אני לא חוזר בי – הכרת הטוב. מה אתה רוצה לשאול? הוא אמר לו: כמה פעמים הרב סיים את הש"ס? אמר לו: כמה שיש לך בראש – הרבה יותר ממה שנדמה לך.

עכשיו, כמה היה לו בראש? מאה פעם? מאתיים פעם? "הרבה יותר ממה שנדמה לך" – והרב היה שוקל מילים.

סיפר לי יהודי: הביאו ל**רב אלישיב** יין. אמרו לו: הרב ישתה. אמר: מה זה היין? אמרו לו: זה מהסיום של החתן שלך, **הרב קנייבסקי** – מסיים את כל הש"ס פעם

בשנה. אמר: אני לא מאמין. באמת? הרב משביע דף ביום – אני לא מאמין, פעם אחת בשנה? מה, הוא בטלן? אמרו לו: מסיים ארבע פעמים בשנה מינימום – עשרים ושמונה דף גמרא ביום.

"נראה לי"

אנחנו לא במושגים שלהם בכלל. אנחנו סתם לובשים שחור לבן כמוהם, מגדלים זקן כי זה יותר נחמד – אבל לא מעבר לזה. אנחנו לא מתקרבים בכלל לכיוון. כל אחד נהיה "מאן דאמר": נראה לי כך. נראה לי להצביע לפלוני, הוא ייתן ביטחון למדינה. הוא נותן ביטחון? השם לא אומר "בעל מלחמות – אני עשיתי"? – לא, אלמוני, אנחנו נבחר, נראה לי הוא מביא רוח חדשה... לא צריך כלום. הראייה של **רבנו עובדיה** זה לא ליום קדימה.

לב רך שמרגיש כל יהודי

אתה רוצה לספר להם מי זה **הרב עובדיה**? כבודו ראה בעיניים. אני ראיתי שתיים־שלוש שאלות – כמה שאלתי? אם לא הציבור, גם זה לא הייתי זוכר.

הרב לא היה אביר לב, אטום לב. היה לו לב רך, מרגיש כל יהודי, יודע את הצרה שיש לנו.

הכשרות בעיר הגדולה

מספר לי **הרב גמליאלי**: עיר גדולה מאוד בארץ – אני לא רוצה להגיד, כי אנחנו משודרים – שהיו מוכרים שם נבלות וטרפות בכשרות הרבנות, כי היה שם קרטל של ערבים, שלא יכלו למנוע את זה. כלומר, לזה אני מעיד לך עדות אישית: הייתה פעולה של ש"ס להיכנס לשם, והכניסו לשם בן אדם שעשה שמות – הוא נלחם מלחמת חורמה באותם אנשים, העיף את כל הערבים שם עם החותמות המזויפות. והיום הכשרות שם, בכל החנויות, כשרות רבנות – וזו רבנות מהדרין, בזכותו. הוא אומר: מישהו יודע את זה?

עמון ומואב מתאחדים

אלא מה? עסוקים גורמים מסוימים להפוך אותנו לאנשים שעסוקים לריב אחד עם השני. ואז ממילא, אם אין שלום, אנחנו הופכים להיות כלום – עפר ואפר, אבק.

ואתה רואה גויים שמתאחדים: עמון ומואב שונאים זה את זה, ופתאום הולכים אחד לשני. למה? בואו מהר לבלעם –

> **... הִנֵּה עַם יָצָא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כִסָּה אֶת־עֵין הָאָרֶץ ...**
>
> במדבר כב, ה

אתם שונאים, מלחמות יש ביניכם! – לא, נגד היהודים אנחנו מתאחדים.

היום אתה רואה אנשים שיושבים בכנסת ישראל ומקבלים את הכסף שלנו, של המסים – ערבים שאומרים שחיילי ישראל רוצחים, חס ושלום. ואתה אומר

להם: טוב, תגידו שארגון חמאס זה ארגון טרור – מה פתאום, זה ארגון צדקה? והם אומרים: חבר'ה, תצאו להצביע, בדואים תצאו להצביע, פלסטינים תצאו – תצאו להצביע ותעיפו את היהודים מפה. אנחנו צריכים לחשוש שלא יבואו "התשעה חודשים" שעתיד ישמעאל לשלוט. אנחנו צריכים להפוך את זה היום, וזה במקום שלנו.

"אין פה שום דבר פוליטי – יש פה מלחמה"

בורא עולם נותן מתנה: קח, תעשה השתדלות. וזו ההשתדלות שלנו – אין לנו שום השתדלות אחרת לעשות.

תודה לאל, הקדוש ברוך הוא יודע, ומי שמכיר אותי יודע – אני לא עסוק בשום דבר חוץ מללמוד תורה או ללמד תורה. לא עסוק בשום דבר. לא מעניינת אותי פוליטיקה – לא לפני ולא אחרי. אבל מי שמבין – אין פה שום דבר פוליטי. יש פה מלחמה.

אם בעוד שנה יהיו פה מיליון גרים חדשים שמעולם לא קיבלו גרות – ואז הם מתערבבים ונהיית התבוללות – השאלה היא אם אכפת לך מהתבוללות או לא אכפת לך. וכל אחד נהיה "מאן דאמר" – זו בעיה קשה.

לנצח את הקולות שבינינו

וזו העבודה שלנו, וזו עבודה קשה – כי אנחנו צריכים לנצח בעצמנו את הקולות שיש בינינו. אנחנו לא צריכים הרבה: החלשה קטנה – תחליש אותם.

> **... וּפָקְדוּ שָׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם**
>
> דברים כ, ט

מלמד שהיו מעודדים, שאומרים להם: תצאו, ותצליחו, ותילחמו.

"תשים הכול"

יש אנשים נקיים, נקיים – הם לא קשורים לעולם הזה. אנחנו, מה נעשה? בעוונות הרבים יש לנו קצת תאוות – קצת הרבה תאוות. אוכלים איזו פולקה: תביא, תביא לי עוד מנה. מה נעשה? כשבאירוע – חתונה, בר מצווה ובברית מילה – אומר לך המלצר: מה אתה רוצה – פרגית, סטייק, בשר? ואתה אומר

לו: לא משנה הסדר, לא חייב לבחור – תשים הכול. עסוקים בתאוות, בעוונות הרבים.

איך העולם נראה בלי פגם עיניים? איך? איך העולם נראה אחרי שלומדים את כל הש"ס מאתיים פעם, שלוש מאות פעם? איך נראה העולם כשכל ספק שיש לך אתה פותר מתוך הש"ס והראשונים? איך נראה העולם בלי נגיעות?

דברי החזון איש

תראו מה כותב **החזון איש** – שאתמול היה תאריך פטירתו – ב"אמונה ובטחון": שיש אנשים – הוא כותב את זה כמו דברי נבואה – שעסוקים לומר שמטים את התלמיד חכם, מטים את דעתו. הוא כותב שם: אלה אנשים שלא מבינים מה זה תלמיד חכם.

"מה כתב הרב עובדיה? בוא נראה"

אמרו את זה גם על **הרב עובדיה**. כל אחד שיש לו בעיה בשבת – פותח לי "חזון עובדיה". אתה אומר לו: בוא הנה רגע, אתה ליטאי, מה קשור "חזון עובדיה"? – הלוואי אני אציץ לגן עדן שלו ממרחק מאה מיליון קילומטר. הרב מביא את כל הדעות; אם הוא מקל – אני סומך עליו.

מכר אומר: הסתבכתי, אני לא יודע מה עושים. התינוק הוציא עכשיו את התקע בשבת; באה ילדה ואחרי שעתיים החזירה את התקע של הפלטה – מה עושים? אבל אתה אברך! הוא אומר: אני אברך, אבל אני לא יודע. מה כתב הרב עובדיה? בוא נראה.

וזה לא רק בזה. "טהרת הבית" – יש אנציקלופדיה כזאת לטהרת המשפחה? מישהו יכול להתקרב לספר הזה בכלל? פעם שמעתי את **הרב אשכנזי** – היינו

עושים איזה שימוש במראות דמים, שנים אחורה – מישהו, אברך, אמר לו: אבל זה מקל במקרה הזה רק "טהרת הבית". הרב גער בו, אמר לו: "רק טהרת הבית"?! יש מישהו שיכול להתקרב, להתקרב, לרב עובדיה?

אנחנו לא מבינים בכלל מי זה, לא מבינים מה הוא ראה בכלל. אז כל אחד נהיה "מאן דאמר": הרי יש לי מה לומר. תעשה לעצמך טובה – תשתוק. זה לא קשור לרב בכלל. אתה רואה נמלה באה להילחם עם פיל – זה לא מתחיל בכלל, והדימוי עדיין רחוק מהאמת. יש לך הבנה בזה? אתה יודע בכלל מה קורה שם בעולמות העליונים?

רבי יהודה עדס יוצא מביתו

אתה יודע מי זה **רבי יהודה עדס**? שנה הוא לא יוצא מהבית. יש לו בית חולים בתוך הבית, כי המצב שלו לא פשוט. אתמול הוא יצא! נכנס לישיבה. מה קרה? הוא לא יכול לדבר. אז הוא ביקש: תקרינו את מה שאמרתי לפני ארבע שנים – שבע עשרה דקות – שחובה לצאת להצביע. מי שלא מצביע – פושע.

רבי יהודה עדס – הוא עצמו חולה, שוכב על ערש דווי. בנו, **רבי יעקב**, היה הולך כל יום להתפלל בבית חולים, עד שיצא לחיים טובים ולשלום, עד מאה ועשרים. ביום כיפור הוא התפלל בבית, לא יצא לישיבה – יחיד, אנוס. אבל כאן הוא יוצא. אני לא יודע מה הגדולים האלו רואים בשמיים, אבל הם רואים, והם יודעים.

עשרה צדיקים בתענית

ניסים בקבר הרב אסולין

אומר **רבי שמעון** – אני מקריא – ניסים נעשו לידידנו: בתו הייתה חולה הרבה הרבה זמן, הגיעו להרבה רופאים ברחבי הארץ, וכלום לא עזר – וברוך השם הבריאה. דבר שני: שלטונות המס סגרו לו את התיקים. כנראה הלכת והתפללת אצל **הרב אסולין**, ואת זה אתה לא מספר לנו.

אני אגיד לך משהו על **הרב שלמה אסולין** – שהזכרתי אותו, ולאחרונה אני מזכיר מתורתו הרבה, כי לי זה מים קרים על נפש עייפה, התורה שלו – והרבה ניסים נעשים לו.

סיפר לי יהודי, בליל שישי האחרון – זה מוקלט, השידור עובר שם בשידור ישיר – נכנס ואמר בשם חתנו של **הרב אסולין**. חתנו של הרב אסולין הקים כולל, כי בצוואה של הרב אסולין הוא ביקש רק דבר אחד: אם אפשר, להקים כולל לאברכים שילמדו תשעה דפי גמרא ביום, כדי שבשנה אחת יסיימו את כל

הש"ס. הוא רצה – החלום שלו – שאברכים ילמדו את כל הש"ס: אתה מדבר איתו בבכורות – יודע; זבחים – יודע. הרב נפטר, והקימו את הכולל הזה – לומדים את כל הש"ס עם מבחנים וחזרות, הכול. והרבה ניסים נעשו, אני אומר לכם – גם השנה הרבה ניסים נעשו בקבר של הרב אסולין, וגם בהדלקת נר.

מלחמה גדולה בשמיים

הוא סיפר לי שבבחירות הקודמות הרב היה לחוץ. עכשיו, מי שמכיר את הרב – ואני קודם הזכרתי את **הרב גמליאלי**: דיברנו על איזה נושא, הוא אמר לי: אני לא זוכר מתי בפעם האחרונה ראיתי עיתון חרדי, ועל אחת כמה וכמה קראתי עיתון חרדי, או שמעתי רדיו חרדי. כלום. מנותק – שמן זית זך, טהור וקדוש. והוא אומר במילים פשוטות: מי שלא מבין שחייב לרוץ, להשפיע על אחרים – חוץ ממה שהוא הצביע ש"ס, ואם אתה אשכנזי או ג', אין בעיה – אם הוא לא מבין את זה, הוא אומר, כנראה שהוא נגע במשהו לא טהור, צריך לבדוק אותו. זה פשוט.

הרב אסולין נראה לחוץ. שאל אותו חתנו: מה קרה, אבא? אמר לו: צדיק גדול, צדיק נסתר גדול, גילה לו שיש מלחמה גדולה בשמיים בין כוחות הטוב לכוחות האחרים, ועשרה צדיקים בדור קיבלו על עצמם תענית ביום הבחירות. זה בליל שישי האחרון סיפרו לכולנו, זה מוקלט – תשמעו את ליל שישי שלנו, מוקלט שם. קיבלו על עצמם תענית כדי לבטל את הגזרה, שאם יעלה, חס ושלום, כוח של הסטרא אחרא – מצב התורה יהיה שק ואפר, בעוונות הרבים.

"רק לכבוד השם"

אז כל אחד חושב: בטח שילמו לו שהוא יגיד את זה. צריך לדעת, ברוך השם: גרוש – לא דולר, לא שקל, אגורה אחת שחוקה, תודה לאל – לא טובת הנאה,

לא משרה, לא מינוי, כלום. רק לכבוד השם, לכבודו יתברך. אנחנו לא יכולים להזיז כלום.

"לא אשחית בעבור העשרה"

עשרה אנשים יכולים להציל את סדום ועמורה.

> וַיֹּאמֶר אַל־נָא יִחַר לַאדֹנָי וַאֲדַבְּרָה אַךְ־הַפַּעַם אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם עֲשָׂרָה וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית בַּעֲבוּר הָעֲשָׂרָה
>
> בראשית יח, לב

אז עשרה צדיקים שאכפת להם – מבחינת **אברהם אבינו**: אכפת לי שעם ישראל לא ילקו, חס ושלום.

יש אנשים שאומרים בפה מלא: אנחנו רוצים התבוללות, אנחנו רוצים גיורים של שקל וחצי, אנחנו רוצים להביא לפה, חס ושלום, בשר טרף. לא נוכל לעמוד נגד כל זה. ומה עם הילדים שלנו? לסגור את תלמודי התורה, את המעונות, לא

לעזור בסבסוד לאותם אברכים עם משפחות ברוכות ילדים? מי ייקח על עצמו את האחריות הזאת?

"מחילה, כבוד הרב, דיברתי עליך"

מי אותם אנשים שיש להם כוח לדבר עכשיו? כי הפה יכול לדבר, מילים לא עולות כסף. אני אומר לכם, ראיתי אנשים שדיברו – איזה פה היה להם! – ואז חצי חולי, משהו קטן במעיים שהרופאים לא מצליחים למצוא לו פתרון, והוא בא על ארבע: תעשה טובה, קח אותי לרב פלוני. אמרתי לו: אתה אמרת שהרב פלוני גנב. – הרב, בבקשה, אל תתחיל איתי. – אני לא מתחיל איתך, אני רק שואל: אם הוא גנב – בשמיים שונאים גנבים – נראה לך שישמעו לתפילה שלו?

ואז הוא מגיע על ארבע: מחילה, כבוד הרב, דיברתי עליך. למה אתה צריך להתבזות? למה? הוא היה אומר לו: לא הקפדתי בכלל, לא ידעתי, לא מכיר אותך. אבל מן השמיים – קודשא בריך הוא תבע ביקרא דצדיקיא.

ירבעם עומד ומקטיר לעבודה זרה – השם לא עושה כלום. שלח את ידו: "תפשוהו" – יבשה ידו.

> **וַיְהִי כִשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבַר אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר קָרָא עַל־הַמִּזְבֵּחַ בְּבֵית־אֵל וַיִּשְׁלַח יָרָבְעָם אֶת־יָדוֹ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ לֵאמֹר תִּפְשֻׂהוּ וַתִּיבַשׁ יָדוֹ אֲשֶׁר שָׁלַח עָלָיו וְלֹא יָכֹל לַהֲשִׁיבָהּ אֵלָיו**
>
> מלכים א יג, ד

רשב"י מביא את זה בזוהר, גם בלי שהגמרא מסבירה לנו את זה.

"תפסיק את כל החשבונות"

שכל לתוך הראש: תפסיק את כל החשבונות, תפסיק לשמוע חדשות, תפסיק להיות אחד שמחובר לתקשורת. יש בורא עולם אחד, צדיק, והוא אוהב. כל אחד ואחד ישתדל להתחבר כמה שיותר לתורה, ולפעול שהתורה תעלה בכל מקום, בכל גבול.

ואז הערבים יכולים לצאת שיצביעו, אין בעיה – יישארו שם באופוזיציה, השם יחזיר אותם לחורים שלהם. ובעזרת השם אנחנו נראה את הבחירה שלנו בהשם. "ובחרתם בי", אומר השם. כבר לא צריך – עוד לפני כינון הממשלה יבוא משיח צדקנו, יגאל אותנו בחסד וברחמים.

נשמת כל חי

אחרי הדברים אמרו בבית הכנסת "נשמת כל חי" בעשרה, ובסיום אמר הרב:

כתוב שמי שנמצא בצרה, חס ושלום, ואומר "נשמת כל חי" בעשרה – יוצא מהצרה. אנחנו לא יודעים אם יש צרה כזו גדולה, כמו שאומרים, שערבים נוהרים לקלפיות. אבל, **רבי שמעון** מסכים, אנחנו אומרים "נשמת כל חי" להצלחת התורה הקדושה, בעזרת השם.

חזק וברוך. השם יוסיף לו כהנה וכהנה; וכמו שמתק השם יתברך את הדינים מעל ידידנו – ימתק מעל כל הקהל הקדוש, אמן, מעל כל הצופים והשומעים, אמן, ועל כל עם ישראל, אמן.

משפטים מתוך השיעור

כמה ממשפטי הרב בשיעור, בלשונו.

1. אין פה שום דבר פוליטי. יש פה מלחמה.
2. צריך רק רב שיש לו משקל בשמיים.
3. שים את כל החוכמות שבעולם כנגד פסיק של תורה – מכריע את הכול.
4. יגיע הרגע שהמסך יורד... השאלה היא איפה השם ימצא את אותו אדם באותו רגע.
5. האמן לי, למדתי מסכת שבת שמונה מאות פעם בעיון.
6. אנחנו צריכים לנצח בעצמנו את הקולות שיש בינינו.
7. מה שאנחנו רואים פה למטה – זה בבואה של מה שקורה למעלה.
8. תפסיק את כל החשבונות... יש בורא עולם אחד, צדיק, והוא אוהב.

ה' יזכנו לשמוע בקול חכמים, ובשורות טובות.

✦ ✦ ✦

הסודות להצלחה שלך

לתת, לאהוב, לצמוח

סרקו לאתר

www.yoursuccesstoolbox.com